

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

موسوی

۰۶ دسمبر ۲۰۱۳

پاسخی کوتاه خدمت دوستان و رفقای ما در قلب پر تپش کشور

۱

رفقاء، دوستان و خوانندگان نهایت عزیز، نخست از همه درود های گرم و بی پایان مبارزاتی خود و متباقی متصدیان و همکاران قلمی و تخنیکی پورتال را تقدیم می دارم، امید همه به سلامت باشید.

هر چند متصدیان پورتال شب فردای نشر مطلب ارسالی شما به من وظیفه دادند، تا پاسخی خدمت شما بنگارم، مگر با تأسف فشار کار زیاد و آرزوی آن که جواب بهتر و کاملتری خدمت خوانندگان عزیز، تقدیم گردد باعث شد تا پاسخگویی به تعویق بیفتد. اینک در اولین فرصت به دست آمده، اشاراتی به نوشته پر بار و پیشنهادات سازنده شما می نمایم، امید است با در نظر داشت ضرب المثل معروف وطن «کم ما و کرم شما» از پذیرش آن خود داری نورزیده، بر امتنانم بیفزائید.

رفقاء و دوستان عزیز!

از این که نسبت به پورتال و خط مشی آن ابراز علاقه نموده اید، گذشته از ابراز امتنان باید بیفزایم:

وقتی ما یعنی متصدیان پورتال تصمیم گرفتیم، تا تربیونی را به وجود بیاوریم که نه تنها محل انعکاس افکار و عقاید آزادیخواهان، عناصر مترقی و نیروهای متعهد به علم انقلاب باشد، بلکه فرد فرد مردم افغانستان به خصوص آنهایی که قلب شان به امید آزادی کشور، بهروزی مردم آن و به گور سپردن همه جانبه از گوربرخاستگان تاریخ می تپد، آن را از خود دانسته و با آن خود را همدرد، هم هویت، همراز، همرمز و همسفر احساس نمایند، با آن که به پیروزی خود کاملاً مطمئن بودیم، مگر سرعت رشد و گسترده گی طیف آن را نمی توانستیم در آغاز تخمین نماییم؛ این که فعلاً در بین رسانه های انترنیتی در موقعیت و جایگاهی قرار داریم که طرف اعتماد و مشوره نیروها و افراد انقلابی کشور قرار گرفته ایم، صرف نظر از احساس شادمانی و سرور ما را و می دارد، تا نکات آتی را نیز هیچگاهی از یاد نبریم:

۱- این دست آوردها بدون همکاری و همرمزی فرد فرد همکاران و حمایت بیدریغ خوانندگان که هر یک از آنها از موضع یک مبلغ راستین و استوار پورتال در مبارزه سهم گرفته اند، به هیچ صورتی مقدور نبوده و نمی توانست باشد، لذا به مانند همیشه متواضعانه اشعار می داریم، که تمام آنچه را تاکنون داریم و بدان دست یافته ایم، حاصل کار و خرد جمعی فرد فرد همکاران و خوانندگان عزیز پورتال بوده، ما از آن بابت به نوبه خود ضمن ابراز تبریک و تهنیت به همه آنها، از موضع گردانندگان پورتال از همه آنها ابراز امتنان می نمایم.

۲- در کشوری مانند افغانستان، نه تنها اینک، بلکه در درازنای تاریخ چنین بوده و به یقین در آینده ها نیز چنین خواهد ماند، که افراد اعم از مبارز و غیر از مبارز، همه روزه مورد قضاوت و ارزشیابی قرار می گیرند، یعنی خلاف

ضرب المثل معروف «نام بکش و در غندی خیر بنشین»، هیچ گاهی نام کشیدن و مورد اعتماد قرار گرفتن، نمی تواند جاودانی و آسیب ناپذیر باشد، بلکه هر روزی که می گذرد از جوانی تا پیری و از پیری تا به مرگ و بعد از مرگ هم بر مبنای عملکرد جانشینان راست و دروغ، عمل و در نتیجه شخصیت افراد و نهاد ها مورد ارزیابی و ارزشیابی قرار می گیرند، آنهم با چنان بیرحمی ضد دیالکتیکی، که یک اشتباه آنهم نه از خودش بلکه از «همسایه گوسفندانشان» تمام گذشته و آینده افراد را زیر سؤال می برد، با در نظر داشت چنین برداشت تاریخی، هر لحظه سیر صعودی پورتال بر ما نهیب می زند که باید هوشدر و هوشیار باشیم و اگر می خواهیم این روند همچنان ادامه یابد، باید بیشتر از پیش، بر کار و رزم مان بیفزائیم، هر چه بیشتر و بهتر با خوانندگان، همکاران و مخاطبان خود روابط خویش را مستحکمتر نمایم. به نظر ما با حرکت از چنین منظری است که می باید فرد فرد متصدیان پورتال، همکاران قلمی و تخنیکی آن، هواداران و خوانندگان گرانقدران، بر تلاش خویش بیفزائیم تا روند صعود کارمان همچنان ادامه یابد، ورنه در جنبش های سیاسی و اجتماعی افغانستان و حتا جهان، ستاره های پرفروغ مگر کم عمر و زود گذر کم نبوده اند.

۳ - ضمن آن که در جریان کار خود تمایز بین رقابت مثبت و دشمنی را نباید هیچ گاهی خلط نمود، پورتال باید چنان که تا حال بوده من بعد هم بکوشد، در آن عرصه های مبارزاتی خود را مصروف نماید، که از اول برای انجامش برنامه داشته و یا دارد، نه این که بر حسب مناسبات همچشمی، غرض و عقده باعث ضایع شدن نیروی خود و اعتماد دیگران بگردد؛ البته این بدان معنا نیست که بر نامه ها برای جاودان لایتغیر اند و هیچ گاهی نمی توانند تغییر بخورند، بلکه بدان معناست که تا زمان تحقق یک برنامه و یا حد اقل تکامل نیروی خود بدان حدی که بتواند در کنار برنامه اولی، برنامه های عملی دیگری را نیز همزمان رویدست بگیرد، نباید با دیدن اولین غنچه اعلام بهار را نماید، چه خوشبختانه همه می دانیم که «به یک گل بهار نمی شود».

رفقای نهایت عزیز!

این که زندگانی مبارزاتی شما دوستان و چه بسا هزار ها و میلیونها انسان دیگر به مانند شما، یعنی آنهایی که برای آزادی کشور و بهروزی انسان آن از قید رقیت استعمار و استبداد سیاه مذهبی و مناسبات فرتوت فئودالی می رزمند، هیچ گونه مصونیتی نداشته و عکس آن خلقی- پرچمی ها، اخوان در کل به خصوص شورای نظاری ها، انقیاد طلبان و عاملان انجونیزم از مصونیت کامل و امکانات سرشاری برخوردار اند، نه تنها باعث تعجب ما نشد، بلکه دقیقاً مطابق انتظارات ما از اوضاع کنونی می باشد؛ زیرا در کشوری که ۴۴ کشور متجاوز و اشغالگر با زور سر نیزه و راکت بر مردم آن حاکمیت می رانند، بقاء و علت وجودی آنها نیازمند آن است تا از میان مردمان بومی آن خطه، خاینترین، جنایتکار ترین، وطنفروش ترین و ریاکار ترین آنها را گزیده، با تکیه بر آنها و بر شانه های آنها جسد گندیده اداره مستعمراتی خویش را حمل نماید.

این اصل در کشور درست در رابطه با همان نیروهای صدق می نماید که شما از آنها نام برده اید، یعنی خلق- پرچم، آحاد اخوان من جمله شورای نظار، انقیاد طلبان و عوامل انجونیزم.

این که چرا چنین طیف معجون مرکبی به مثابه جاده صاف کن امپریالیزم و ارتجاع در کشور ما گام می گذارند، ضرورت به بحث جداگانه ای دارد، که امید زمانی یا این قلم و یا هم دوستان دیگری به باز نمودن آغاز نماید.

رفقاء و یاران!

هرچند شما خود در کوره و در جریان جنگ بزرگ شده و از تجاربی برخوردارید، که ما ساحل نشینان حتا تصور آن را شاید نتوانیم، با آنهم تا جایی که تجارب ما در گذشته نشان داده است، فضای بالنسبه «نچندان خطرناکی» که فعلاً برای نیروهای انقلابی وجود دارد، بدان معنا نیست که گویا امپریالیزم و ارتجاع هار مذهبی، دیگر کاری به کار نیروهای انقلابی نداشته باشند، بلکه بدان معناست که از یک سو تقابل بین خود شان حاد است، و از جانب دیگر هنوز

از نیروهای انقلابی خطر جدی بالفعل احساس نمی نمایند، لذا ظاهراً با آنها کاری ندارند. تا جایی که ما می توانیم حدس بزنیم این وضع دیر نپائیده، به محض مبادله نخستین اوراق سازش، حملات شان را بر نیروهای انقلابی آغاز نموده، به کمک تمام خاینانی که قبلاً از آنها نام بردیم، باز دریای خونی از نیروهای انقلابی جاری خواهند نمود، این طرز نگرش به ما حکم می نماید تا سیاست کنونی امپریالیزم را سیاست اغماض و چشم پوشی در مقابل نیروهای انقلابی ندانسته، بلکه آن را به مثابه مرحله تدارکاتی برای حملات آینده مشخص نمائیم؛ لذا توقع رفیقانه و صمیمانه ما از آن عده رفقاء که تا هنوز دشمن به هویت آنها پی نبرده و یا بهتر است گفت به وسیله جواسیس انجو باز افساء نشده اند، آن است تا بکوشند هر چه بیشتر با رعایت تمام اساسات و اسالیب مخفی کاری کار مبارزاتی خویش را پیش ببرند، عکس آن افرادی از سنخ این قلم، که به وسیله جواسیسی از قماس حسین جاسوس، آهن زنگ زده (پولاد) و صادق دنی، نه تنها اسامی مستعار شان افساء شده است بلکه مسؤولیت مبارزاتی ده ها هم‌رزم دیگر نیز بر دوش آنها گذاشته شده است، باید از این نقطه حرکت نمایند، که دیگر چیزی برای باختن ندارند و باید شجاعانه و با استواری تمام راهی را که گزیده اند، با سرعت، صلابت و قوت بیشتر ادامه دهند.

چنین افرادی اگر در آینده، یعنی زمانی که مبادله نخستین اوراق سازش بین نیروهای درگیر فعلی عملی گردد، چنانسی برای زنده ماندن داشته باشند، آن چانس نه در عقب نشینی و خود را کنار کشیدن است، بلکه با پیشروی شجاعانه و متحقق ساختن اصل « فرار به جلو » می تواند امکان بیابد. بر همین مبنا، تقاضای رفیقانه شخص خودم از تمام شما رفقاء که آینده را قلم خواهید زد، این است که هر آنچه را که بدان نیاز دارید و فکر می نمائید، ما قادر به انجام آن هستیم بدون رودر بایستی و یا تشویش بیان دارید، تا ما هم قادر شویم به مثابه پلی گذشته و آینده را به هم وصل نمائیم.

شما در نامه پر از محبت تان از چند حزب و یک سازمان نام برده بودید، خوشبختانه تذکر خودتان به ارتباط «سازمان انقلابی افغانستان» که حدس زده اید، نشر نوشته های آنها دال بر اعتماد ما بر آنهاست، به جای هر پاسخی می تواند انتخاب گردد. چه اگر نگوئیم احزاب متعددی از همان آغاز کار، نشرات شان را برای ما خود فرستاده اند به جرأت گفته می توانیم که افرادی از آنها به نام هوادار این کار را کرده اند و خواستار آن بوده اند تا با آنها همکاری نموده و در قسمت تکثیر نشرات آنها یاری رسانیم. در برخی موارد که ایجاب می نموده تا برای مرسل، دلیل امتناع خویش از نشر مطلب را بنگاریم، با صراحت به آنها متذکر شده ایم که پورتال «افغانستان آزاد- آزاد افغانستان» نوشته ها و آثار نهاد ها و افراد جنایتکار، جاسوس، وطنفروش و انقیاد طلب را نشر نمی کند، گاهی هم اگر اشتباهاتی از ما سر زده و نوشته های از چنان افراد و یا نهاد هائی را منتشر ساخته ایم، به محض تکمیل شناخت ما از آنها، تمام روابط خود را با آنها قطع نموده و کمترین مجالی برای نشر مطالب شان نداده ایم، برخی از دوستان و همکاران این سیاست پورتال را سخت گیرانه دانسته و گذشته از نقد، حتا روابط شان را نیز با ما قطع نموده اند، مگر همان طوری که عمل ما در گذشته نشان داده، این قطع روابط برای ما کمترین ارزش نداشته و نمی تواند کوچکترین خللی در اراده مبارزاتی ما در قسمت مجال ندادن به خاینان، جنایتکاران، انجو بازان و انقیاد طلبان وارد نماید.

بر همین مبنا با صراحت اعلام می داریم، که «سازمان انقلابی افغانستان» مورد اعتماد ما قرار دارد و رنه از تکثیر نشرات آنها نیز خودداری می ورزیدیم.

و اما این که آیا پورتال خود سازمان دارد و یا این که اصولاً سازمانی در عقب کار پورتال نهفته است و یا خیر؟ باید بنگاریم:

با آن که وقتی ما از طرف دوستان و رفقای هم‌رزم خویش می شنویم که گویا پورتال باید از خود سازمانی داشته باشد، چنین نگرشی به ذات خود می تواند به مثابه سندی باشد از تأیید کار پورتال، چه کار چند تن پراکنده وقتی به مثابه کار

سازمانی ارزیابی می گردد، خودش به ذات خود از کیفیت عالی آن کار گواهی می دهد با تأسف پورتال نه از خود کدام سازمانی دارد و نه هم کدام سازمانی در عقب کار های پورتال، پنهان شده است.

نوشتم با تأسف، زیرا به نیکوئی می دادم که اهمیت کار جمعی تا چه حدودی می تواند باشد، مگر این را هم تجربه به من آموخته که قبل از رفتن پای کار جمعی، نخست باید شناختی از جمع داشته و با اعتماد متقابل به کار آغاز نمائیم، نه این که چون گذشته، با کار جمعی خود داستان «فیل سنائی» را بار دیگر تجربه نمائیم. از این موضع نباید چنین نتیجه گرفت که گویا پورتال نمی خواهد در جهت سازمانیابی نیروهای انقلابی کاری به دوش بگیرد، بلکه همان طوری که در گذشته این کار را با تمام صداقت انجام داده ایم در آینده هم چه در همین سطح کنونی و چه شاید در سطوح بالا تر از حال، به کار مان ادامه خواهیم داد.

ادامه دارد.